

POVRATAK
S ONE
STRANE

Ana Malenica

Harša - Bregana 2013.

Knjigu sa ljubavlju i blagoslovom posvećujem ispunjenju moje karićke veze sa mojom majkom i mojim prijateljem Zuhdijom.

Zahvaljujem se za pomoć prvim osobama, koje su bile uz mene, kada sam otišla u komu, mom prijatelju Zuhdiji, mojoj kćerki Srni i mojoj prijateljici Branki.

Zahvaljujem se za molitve i podršku svim mojim prijateljima i prijateljicama.

Isto tako se zahvaljujem spasiocima iz hitne pomoći, koji su me oživljavali u stanu, vatrogascima koji su me nosili do kola hitne pomoći, kao i ljekarskoj ekipi, koja me je preuzela na odjelu za reanimaciju UKC u Ljubljani.

Hvala i svim drugim zdravstvenim djelatnicima koji su se brinuli o meni za vrijeme lijećenja.

MOJA DUŠA NA RASKRŠĆU

1.

2 6. studeni 2012. g. ostati će zapisan u mom životu, kao dan koji je promijenio moj život iz temelja. Nije ostavio ispisan redove tuge i sreće samo na mom životnom kalendaru, nego je pored sreće, što sam se vratila nazad, ostavio i traume kod ljudi koji su sa mnom porodično, karmično ili sudbinski povezani. To je vrijeme, koje i oni nikada neće zaboraviti.

Bez obzira što sam više od pola dana bila pri punoj svijesti i obavljala normalno svoje obaveze, niti jednog detalja iz tog dana se ne sjećam. Zašto je netko kao „namjerno izbrisao” taj dio događanja, mi je još uvijek nepoznato. Možda jer je tokom tog dana neka viša sila bila zabavljena pripremom scenarija, tako da se operacija koja se trebala dogoditi, izvede savršeno i bez greške.

Kada kažem bez greške, mislim na dvije stvari: jedna je, da sam na drugoj strani za koju mnogi sumnjaju da zaista postoji, doživjela energije koje su uravnotežile moju svjesnost o životu i druga, da sam se vratila „zdravog” Mozga, koji još trebam, da mogu živjeti u ovom svijetu.

Tog dana se moje Srce zaustavilo iz razloga o kojima medicinska struka ima svoje mišljenje, ali liječnici zapravo ne znaju konkretan razlog zašto se to dogodilo i zašto se moje srce zaustavilo.

Naravno da sam mjesecima očekivala da će me dobro „stresti”, ali nisam se previše opterećivala što se sve može dogoditi.

Već od listopada 2010. g. kada se Saturn prvi puta susreo sa mojim natalnim Saturnom, počela sam razmišljati kakvu inventuru ćemo napraviti ja i moj veliki učitelj.

Svaki čovjek koji normalno dočeka starost, prolazi kroz tu školu.

Kada sam si napravila solarni horoskop, krajem svibnja 2012. g. sve je ukazivalo da će najveći problem u tom solarnom periodu, znači između svibnja 2012. i svibnja 2013. g. biti moje fizičko zdravlje.

Moja priroda Blizanca tako djeluje, da mi se uvijek žuri i da radim stotinu stvari istovremeno. Sve što je bilo jučer, je za mene već bilo kasno. Trčala sam po stepenicama gore i dolje, spavala nekoliko sati dnevno i ustajala dva sata prije, da sam mogla raditi 26 sati. Na mom ramenu je bilo mjesta za sve one koji su plakali, uvijek sam se pretvarala da sam jača, nego što uistinu jesam, mislila sam da sam neuništiva i da ću uvijek biti mlada i jaka.

Četrnaest dana prije nego je moje Srce reklo „sada je dosta”, svaku sam noć u snu dobila posjetu moje majke, koja je umrla 1995. g. Dolazila je u moj san lijepa, mlada, nasmijana i svojim toplim rukama uzimala moje lice među svoje dlanove i milovala me. Gledala me svojim velikim zelenim očima i razgovarala sa mnom o mnogim stvarima. Kada smo se u snu, pred zoru rastajale, često mi je rekla, da se moram pobrinuti za svoju mlađu sestru.

Nisu to bili obični snovi niti sam ja o njima razmišljala u simbolici snova. I ja i majka smo bile u tim noćnim susretima tako žive,

3.

Kao astrologinja sam se tokom četrdeset godina radnog iskustva, analizirajući horoskope mojih klijenata, susrela sa mnogo teških i manje teških sudbina. Čula sam mnoge tužne priče, vrlo često sam se čak i rasplakala, dok sam se pripremala za seansu, gledajući u natalnu kartu neke osobe. Ražalostilo me kada sam vidjela koliko u horoskopu ima patnje, koju će osoba teško moći izbjeći. Plakala sam, jer sam vidjela koliko problema neke od tih osoba u životu čeka i pri tome se pitala kakav stav da zauzmem pri tumačenju. Da li da osobi kažem što će sve teškog morati podnijeti u svom životu, što je neprijatnog čeka ili da joj mudro prešutim ono pri čemu zvijezde nisu bile darežljive? Da je ne upozoravam na sva teška iskušenja i prepustim je njezinoj sudbini, da joj ne spominjem ono što joj može najviše zagorčati život.

Ranije mi je najteže od svega bila svjesnost, da smo ja kao astrologinja i ta osoba bile nemoćne da bilo što učinimo, što bi ublažilo tok životnih događaja. Teško je mijenjati ono što je Kozmos već markirao kao trasu i onda bez milosti traži ispunjenje onoga što je zacrtano. Ali, unatoč toj svjesnosti, od prvih početaka bavljenja astrologijom, vjerovala sam da postoje i čuda i u dnu mog Srca osjećala, da će mi jednog dana uspjeti otkriti formulu pomoću koje će mi uspjeti više pomoći svojim savjetom. Nisam očekivala da bih mojim znanjem mogla spriječiti sve teškoće, ali sam željela bar preusmjeriti i ublažiti teške prognoze, koje su zapisane u nekom horoskopu.

Kada sam sanjala o tome da će mi kao astrologinji uspjeti učiniti nešto više, nego nekim drugim astrolozima, vjerovala sam da

4.

Analizirajući događaje koji su se dogodili u mom životu unazad 60 godina, romanopisac bi našao materijala za 3 romana. Uspona i padova za 3 obična života, ali isto toliko i sretnih i veličanstvenih trenutaka koje pamtim ja i Nebesa. Pri tome ne mislim samo na sreću što sam preživjela infarkt, što moje srce još uvijek kuca i što ponovno ovaj život dijelim sa toliko dobrih, neponovljivo magičnih i toplih ljudi, toplijih čak i od Sunca. Sunce je jedno, ali daleko, a svi ljudi iz svih krugova oko mog srca su tu i griju me svaki dan.

Gledajući moj horoskop, neki astrolozi su rekli, da je „savršeno” dijete i da sam dijete sreće, a drugi bi se pitali „zar se to može preživjeti,„.

Ali, sve to nije ništa u usporedbi s tim da sam imala sreću da mi se dogodilo čudo. Za nekoga nesreća, a za mene sreća, jer imala sam priliku vidjeti i onaj drugi svijet, za nas nevidljiv dok smo na ovoj strani, a zapravo veoma istinit i stvaran, kada shvatiš odakle zapravo dolazimo.

Bilo je svega i svašta u mom životu. Nije moja muka najgora, sigurno ima mnogo gorih i težih. Tako sam razmišljala i ranije, prije nego što sam doživjela infarkt. Sjećam se dobro, da me ponekad čak bilo i sram spominjati moje probleme, kada sam vidjela nekog mladog čovjeka u invalidskim kolicima. U jednom periodu mog života, kada su se počele događati vrlo teške stvari, koje su zapisane u mom horoskopu i na koje zaista nisam mogla utjecati, kada mi je bilo teško, otišla bih u zavod za rehabilitaciju. Tamo sam vidjela

6.

Ako govorimo o hijerarhiji u toj savršenoj napravljenoj tvorevini koju imenujemo čovjek, onda je Duša na najvišem nivou u toj instituciji i ona je zapravo ta koja je najvažnija. Ona je jača i zna više od Mozga. U Mozgu postoje milijuni programa sa kojima Mozak zapravo ne zna što bi učinio.

Duša je ta koja poznaje gesla za sve programe koji se nalaze u Mozgu, a koji su važni za jedan ljudski vijek ili život koji se trenutno odvija. A kakav je taj život, što sve je potrebno odraditi i u kom vremenskom razdoblju se može pročitati iz natalnog horoskopa. Zbog toga je jako važno koliko astrolog poznaje svoj zanat, kao i i to koliko je kvalitetna usluga nekog drugog djelatnika.

Ako imate sportski auto onda sigurno neće biti dobro da vam ga održava mehaničar koji popravlja motore ili bicikle.

Postoje i programi koji su vezani i za prošle živote i iskustva kroz koja je Duša prolazila ranije. Nije obavezno da Duša mora sve poznavati, pogotovo ako ta informacija i to iskustvo ne bi bilo usklađeno sa drugim elementima u aktualnom životnom ciklusu. Ne događa se vrlo često da je Duši pristup do takvih informacija zaključan, ali kada se to i dogodi, sigurno postoje opravdani i jaki razlozi za to.

Ima jedna poučna priča o dva dječaka koja lijepo ilustrira tu teoriju o zaključavanju informacija, programa u mozgu do kojih ponekad niti Duša nema pristupa.

nja u moje mentalno zdravlje, kao u slučaju gospodina, koji se susreo sa Isusom.

Osobno osjećam i znam, da poslije povratka većina programa koji su snimljeni u mom Mozgu sada jasnije djeluju što je za mene od izuzetne važnosti i što moram debelo podvući crvenom olovkom kada govorim o mom boravku na drugoj strani i o svemu što sam vidjela i doživjela, jest moja zahvalnost mojoj majci koja je cijelo vrijeme brinula o meni.

Samo ja i majka pored velikog Kozmosa možemo razumjeti dublje značenje tog događanja. Trebala me imati uza sebe, da me nauči ono što me nije mogla naučiti za vrijeme svog života na ovoj drugoj strani gdje sam ja sada. Ne radi se o tome da to nije željela za vrijeme svog života. I tada je bila njezina najveća i želja i potreba da me ima uza sebe. Kaže poslovice „Čovjek sanja, a Bog određuje„.

Svi koji su poznavali moju majku znaju i za priču da čim je saznala da je trudna, počela je govoriti da je treće dijete koje je nosila pod srcem djevojčica. Pričali su mi da je taj period trudnoće bio najsretnije vrijeme u njezinom životu. To su bile poslijeratne godine, kada se hrana dijelila na „točkice„. Moja majka je mjesečno sljedovanje hrane zamijenila za haljinicu za curicu, koju je nosila pod srcem. Bila je to 1952. g. kada nije još bilo ultrazvuka na osnovu kojeg je ginekolog ustanovio spol bebe.

Onda se dogodi, da ono što si najviše želio i volio odvojiš od sebe.

To je naša svetost, mene i moje majke. To je ono što će jednog dana, kada se budu Zvijezde opet postavile onako kako to bude trebalo, aktivirati, da će se roditi fenomen Kozmosa, jedna beba, u čijem horoskopu će biti napisana i ova priča. Priča o majci i kćerki,

koje su za pet zemaljskih dana doživjele više sreće nego netko za 50 godina.

Kada bih trebala dati egzaktan odgovor zašto želim ispričati svoju priču, onda je to isti odgovor koji imam i na pitanje zašto sam neke druge stvari u svom životu ranije učinila ili što me je sprječavalo, da neke stvari nisam učinila. Sada znam, da će Astrologija i dalje biti područje moga rada i da ću se i dalje truditi, da svojim savjetima pomognem onima, koji moje pomoći budu potrebni.

Ali kako sada znam kako je i na onoj drugoj strani i tko sve može da nas tamo čeka, mogu kao astrologinja dati i neki savjet više. Svi znamo da je ljudski vijek ograničen. Rok trajanja života se može pročitati iz natalne karte, makar astrolozi to ne vole tumačiti. Sada za sebe znam tko će me sačekati i kada sljedeći puta krenem na drugu stranu. Svi drugi ljudi, kada dođe vrijeme njihove smrti, imaju nekoga tko ih sačeka. Poslije mog hodočašća uspijevam pronaći element iz kojeg se može pročitati iz natalne karte, kako će teći postupak uključivanja u drugi život.

Kada sam „došla k sebi” i kada sam počela normalno razgovarati, pokušala sam ispričati što se tamo događalo, no ubrzo sam shvatila da moje riječi ne padaju baš na „plodno tlo” i da postoji sumnja, da li je sa mnom baš sve kako treba. Pokušala sam ispričati osobama koje me jako vole, koje su otvorene za alternativu i koje su pomogle svojim molitvama, da sam se vratila nazad zdrave pameti.

Unatoč tome, bile su pomalo rezervirane slušajući moju isповijest. To samo potvrđuje koliko smo mi ljudi na neki način, htjeli mi to ili ne, žrtve predrasuda i „službenih” teorija o smrti, bolesti i tome što se događa sa tijelom i dušom poslije smrti.

go stvari, misli i stvaralaštva, koja su jako važna za kvalitetu ljudskih odnosa, a o kojima mali broj ljudi razmišlja.

Čak sam uvjereni, da o tom stvaralaštvu razmišljaju oni ljudi koji imaju jako malo znanja koja se stežu obrazovanjem, koje se poštuje u ovom našem modernom društvu.

Radosno je bilo moje Srce i prije hodočašća, a tek sada, kada je očišćeno svih strahova, kada sam se susretala sa „malim ljudima” velikih Srca u Sloveniji, Hrvatskoj, Bosni, Makedoniji, Srbiji, Maroku i Španjolskoj.

Gdje god sam bila i gdje god živjela, bila sam uvijek na strani onih koji su bili ugroženi ili ponižavani. U Sloveniji sam se borila za Čefure, u Španjolskoj za emigrante iz Maroka, Perua, Bolivije, Meksika ili Argentine. Čak i kada nisam znala njihov jezik, međusobno su se sporazumijevala i govorila naša Srca.

Ti „mali” ljudi, koje viši društveni slojevi nisu niti opažali, niti se o njima mnogo brinuli, su imali Srca veća od autobusa. Ja sam ih voljela, i njihove probleme i boli doživljavala kao svoje. Nisam razmišljala da na tu moju potrebu da im pomazem ne gledaju baš svi dobronamjerno, često sam išla glavom kroz zid i često razbila glavu ili dobila i nešto veće udarce nego što je samo pokoja čvrga.

Kada je trebalo, stavljala sam šešir na glavu i bisere oko vrata, oblačila „uniformu” da sam mogla otvoriti neka vrata, koja se inače nisu otvarala kada sam dolazila u skromnoj odjeći. Među tim ljudima ja sam sazrijela i zaslužila da je ostala zabilježena kod Boga i kod Kozmosa moja ljubav prema njima i moja duboka unutarnja potreba, da učinim nešto dobro za njih.

Gdje god sam mogla, kada sam imala i najmanju mogućnost dati materijalnu, fizičku ili moralnu podršku, bez razmišljanja da li ću sebi stvoriti neprijatnosti i neugodnosti, ja sam stavljala na vagu svoju riječ, glavu ili rame.

Dok sam ležala na odjelu za reanimaciju, nisam više čula kućanje mog oslabljenog Srca, jer mojoj Duši u tim trenucima nije bilo više omogućeno da komunicira sa Srcem. Moju Dušu je tada, dok je bila u nekom međuprostoru, držala moja majka i grijala je, da se ne ohladi. Za neku situaciju, kada smo izloženi nekom teškom naporu, kaže jedna narodna poslovice ” duša mi je bila u nosu,„

Time se želi reći, da si na izmaku snage, jer kažu da kada umremo, Duša zadnja napušta tijelo. Sada razumijem vezu između Duša bez obzira da li borave u nekom fizičkom tijelu u ovom našem svijetu ili su „kozmičke” kapsule na onoj drugoj strani.

Nije to nešto što je moja privilegija. To se sazna, kada prijeđeš onu barijeru, koja dijeli i povezuje dva svijeta. Ono što je jednom stvoreno, ostaje za sva vremena.

Veza između mene i moje majke postojala je, postoji i dok bude svijeta i vijeka, postojat će sveta vibracija između mene i nje. Bio je to period zemaljskog života, dok smo ovdje još bile obje prisutne i kada smo živjele na neusklađenim frekvencijama.

Tada su naša Srca bila jako daleko jedno od drugog, jer su između nas bili neraščišćeni karmički odnosi još iz vremena nekoliko stoljeća nazad. Ali odnos između majke i djeteta je isti odnos kao između čovjeka i Kozmosa. Zbog bezuvjetne ljubavi je moja majka pronašla način, kako da me prati, da me štiti. Duboka i iskrena ljubav će uvijek pronaći mogućnost da bude u blizini one osobe kojoj

roje pčele, kako se skupljaju lastavice kada u jesen počinju putovati prema jugu.

To je osnova međuljudskih odnosa. Tako se gradi život, to su bedemi ljudskih odnosa.

Vibracije i milovanje tih molitava sam osjećala u svom Srcu mimo svih uobičajenih pravila kako surađuju Mozak, Duša i Srce. Molitve mog Zuhdije, moje djece, mojih prijatelja, znanih i neznanih ljudi, su već tkale novo zlatno tkivo u mom Srcu, kada je moj Mozak preko svog glasnika Duše poslao poruku, da je došao kraj i da se Srce mora zaustaviti.

Tople ruke moje majke su neko vrijeme zadržale moju Dušu u svojim rukama, grijale je isto onako, kako je u svojim rukama držala moje sićušno tjelešće kada me rodila. Kada ju je dovoljno zagrijala i ojačala, vratila je nazad moju Dušu Mozgu sa porukom, da se taj zadatak da se moje Srce zauvijek zaustavi, ne može izvršiti.

Cijelo to vrijeme, dok su energije vibrirale i molitve ljudi iz različitih krajeva svijeta se međusobno udruživale, jačalo je moje Srce. Istovremeno je moja majka zajedno sa Dušom, milovala ljubavlju i rukama moje Srce. Poznavala sam to milovanje iz snova koji su počeli 14 dana prije infarkta, znači 12. studenog. Tada sam to milovanje prvi puta osjetila, na isti takav način i nikada prije nešto slično nisam doživjela.

Milovala je mene moja majka i ranije, zadnjih godina, kada je povremeno dolazila u moje snove. Na isti način je uzimala moje lice među svoje dlanove, duboko me gledala u oči i svaki puta mi uz milovanje dala neki savjet ili mi na poseban način izrekla želju u vezi nečega. Makar je bila izražena kao želja i zvučala kao zamolba, zapravo je to bio na poseban način izrečen zadatak kojeg je bilo

potrebno izvršiti, da bi sve ispalo kako treba i da bi se „podmirili” moji i naši karmički dugovi.

Ali nije milovanje, uvijek samo milovanje. Nekad je milovanje strast, nekad nježnost, nekad podrška, nekad poruka. Milovanje moje majke je bila vibracija, kao lahor, kao ljekoviti melem, kao eliksir, kao božanski dodir koji vraća život.

U svakom snu, zadnjih 14 dana sam vidjela lik svoje majke, kao mladu, lijepu ženu milog, otmjenog lica, kestenjaste kose sa zlatnim protkanim vlasima i zelenih očiju.

Kada je liječnik oko 18 sati po Zemaljskom vremenu rekao mom prijatelju Zuhdiji: „Mi smo učinili sve što smo znali i što medicina može učiniti. Spasilačka ekipa je sve učinila najprofesionalnije i najbrže što je mogla. Što će se sada dogoditi, da li će se probuditi i kakve će biti posljedice, ako se probudi, ovisno je samo od Ane, tj. mene, a to ćemo znati kroz 24 sata.”

Istovremeno, dok sam slušala liječnikove riječi, vidjela sam i lijepu glavu moje majke, koja me gledala. Kao što je teško objasniti kako sam mogla čuti liječnikov glas na takvoj udaljenosti i da sam bila pri punoj svijesti, jer sam se nalazila na drugom kraju hodnika i u drugoj prostoriji, a liječnik na drugom kraju, tako je teško objasniti na kakav način je moja majka „dobila” oblik fizičkog tijela, kada je bila uz mene. Ona je već bila u dimenziji „kozmičke kapsule”, a ja sam bila i ostala u zemaljskoj dimenziji.

13.

Kada sam saznala tko je moj Anđeo, razumjela sam zašto je moja majka 14 dana prije mog putovanja u drugi svijet dolazila svaku noć u moje snove. To je bilo vrijeme potrebno da se naše energije povežu i postave na pravu frekvenciju. To je isto kao kada pozoveš stručnjaka da međusobno poveže nekoliko kompjutera, da bi svi djelovali na isti način i upotrebljavali iste programe.

Zlatne vlasi u njezinoj kosi su bile iste one niti koje su molitve tkale i tako jačale tkivo u mom oslabljenom srcu. Zlatne vlasi u kosi moje majke su spona preko koje sam ja i sada povezana sa njom, mojom majkom, mojim Anđelom VoTeMa.

Preko te spone sam mogla kroz njene oči, ne samo osjećati, nego i vidjeti oči ljudi koji su molili za mene. Znam da su svi ljudi koji su tada molili, u tim trenucima osjećali samo potrebu da mole i ne znajući da mole za Anu. Možda se neki od njih čak nisu niti sjećali neke Ane iz Slovenije, koja je jednom za njih nesebično založila svoju ljubav.

Ali ja sada, poslije mog hodočašća, znam da je moja ljubav koju sam uvijek izrazila bezuvjetno, nesebično i široko otvorenog Srca postavila na stranu onih koji su trebali pomoć, bila moj „joker” koji sam iskoristila onda kada je trebalo mom Srcu dati dodatnog goriva, da proradi.

Da li se može dokazati ili čime se može dokazati, da su molili baš za mene, a ne za nekog drugog, kojima je možda bila još potrebija molitva. Većina ljudi nisu obaviještena nikakvim sredstvi-

16.

Osim šest krugova oko srca postoji i 18 stupova, kanala preko kojih je Srce povezano sa svim organima u našem tijelu. Svaki od tih stupova ima svoje ime, kao i svaki organ našeg tijela.

13 stupova predstavljaju 13 znakova životinjskog zodijaka, koje kao osnovu upotrebljavamo mi astrolozi pri tumačenju područja astrologije koja se bavi istraživanjem kako planeti utječu na čovjeka, na zdravlje čovjeka i 5 stupova koji predstavljaju 5 osnovnih elemenata.

Onako kako sam ja vidjela moje vlastito tijelo „iznutra”, ću možda lakše ispričati koristeći dio onog znanja kojeg sam pridobila kroz područje Astromedicine i preko poznavanja anatomije ljudskog tijela. Da je na mom mjestu bio liječnik, onda bi sigurno taj doživljaj opisao drugim izrazima, mesar ili kuhar drugačije, ali ono što bi svatko od nas imao isto, je osjećaj savršenstva ljudskog organizma.

Tokom godina se organi istroše ili se dogode stanja i promjene koje nazivamo bolesti, kada se poruši ravnoteža između stupova. Prirodna ravnoteža predstavlja stalnu vezu između Mozga, Duše i Srca i harmoničan protok impulsa koji traju cijelo vrijeme, koje je namijenjeno roku trajanja nekog fizičkog tijela. Sve promjene se događaju pod utjecajem sila iz Kozmosa.

Kozmos svako biće koje se rodi, bez težih karmičkih zadataka, opskrbi sa dovoljno uputa, da bez većih komplikacija prođe životni ciklus.

17.

Na sve krugove oko Srca, kao i na svih 18 stupova utječu planeti iz našeg sunčanog sustava.

Merkur, Mjesec i Uran utječu na stup Vodnjaka, Blizanaca, Djevice i Duha (Etera).

Sunce, Mjesec i Saturn utječu na stup Lava, Zemlje, Duha (Etera) i Vatre.

Venera i Saturn utječu na stup Vage, Bika, Duha (Etera) i Vatre.

Jupiter, Neptun i Venera utječu na stup Riba, Zemlje i Duha (Etera).

Jupiter, Mars i Pluton utječu na stup Škorpiona, Ovna, Vatre i Vode.

Saturn, Merkur, Sunce i Jupiter utječu na Strijelca, Jarca i Lava.

Lilit, Venera, Mjesec, Sunce i Neptun utječu na Raka, Lava, Vage.

Svaki utjecaj određenog planeta ima svoj red i ništa se ne događa bez „konzultacije” kao što se i u medicini na kolegiju dogovaraju između sebe liječnici, specijalisti za pojedine organe, kako će pristupiti liječenju nekog bolesnika.

Na sličan način se dogovaraju i stručnjaci koji vode poduzeća, gdje je zaposlen veći broj radnika.

Unutar porodice se dogovaraju roditelji i djeca, praveći planove za sljedeći mjesec ili za bližu budućnost.

22.

Tako smo moj učitelj i ja trčali moj drugi krug, drugi povratak Saturna i moj ponovni susret sa velikim učiteljem, u mojoj 60-oj. Pripremala sam se na to, jer trebam konačno smoći hrabrosti da Saturna pogledam u oči i da se suočim i sa onim drugim područjem mog horoskopa, koji je povezan sa porodičnom karmom.

Kada sam napunila 58 godina, počela sam strepiti da li će mi dati bilo kakav znak ili će me samo šuteći promatrati i čekati da napravim još koju grešku. U tom periodu čekanja druge inventure, dogodio se i susret sa mojim prijateljem Zuhdijom.

Bio je to sudar dva svijeta, koji su gledani očima okoline bili jako različiti. Moje poznavanje astrologije i karmičke dijagnostike mi je olakšalo da sam razumjela da ta veza ima dublje korijene i da sam prepoznala način, koji je bio najbolji u tom trenutku. Mnogo godina sam živjela sama sa djecom i u mojim planovima nije bilo prostora ni za koga drugoga. Najmanje o čemu sam razmišljala poslije razvoda, da bih pustila u svoj život bilo kojeg muškarca.

Ali k njemu me je vuklo nešto, što nije bilo jednostavno niti razumjeti niti objasniti. Svatko od nas je imao svoje razloge zašto su većina pitanja ostala neizrečena i neodgovorena.

Znala sam, da je potrebno da čekam strpljivo i da je to jedino i ispravno i pravilno, ukoliko želim saznati nešto više o našoj energetske vezi. Da li će se zaključiti na način koji bi bio dobar za nas oboje ili ćemo ponovo nanijeti rane jedno drugom?

Da li ćemo krenuti u treći Saturnov krug, koji počinje sa 60. godinom i traje do 90. , ne znajući što nas čeka?

Da li ćemo uspjeti zaključiti naš karmički dug ili će nas ponovno viša sila razdvojiti? To bi značilo da bi se kraj naše energetske veze još jednom prenio u neki budući život.

U jedno sam bila sigurna, a to je da je u tih 15 godina bilo nekoliko prilika, koje su nam bile ponuđene, da bi učinili nešto više na području zatvaranja „karmičkih” obaveza.

Na duhovnoj razini sam ih prepoznala, ali moj prijatelj Zuhdija tog trenutka nije bio u situaciji da se odazove, unatoč tome što je iskreno želio učiniti korak naprijed. Uvijek je na scenu stupila ista viša sila, koja je i mene onemogućavala da krenem naprijed na drugim područjima života.

Tako je stigao i moj drugi susret sa mojim učiteljem Saturnom, koji je „progovorio” na svoj način. Šutnjom je zaključio naš karmički čvor u stilu narodne poslovice koja kaže : „Ne možemo zajedno, a ne možemo ni odvojeno,.. Pod dirigentskom palicom Saturna se odvijala operacija, da se moje Srce zaustavilo. Moj učitelj i moj mučitelj, koji iz željeza stvara zlato je na svoj način pomogao i meni i Zuhdiji, da oboje istovremeno prepoznamo ne samo poruku, nego i zadatak kojeg je bilo potrebno zaključiti.

Ovo je vrijeme, koje je važno za cjelokupno čovječanstvo. Ja vam pripovijedam svoju priču i moje iskustvo koje mi je otvorilo oči. Nadam se, da i svi vi koji ćete pročitati ovu knjigu, prepoznate svoju veliku šansu, da promijenite svoj život. Uzmite svoj život u svoje ruke i pokušajte prije svega za sebe učiniti ono što će vam donijeti mir.

25.

Mnogo puta se spominje izraz „duša” i mnogi se bave tumačenjem tog pojma. Tako sam se i ja prije nego sam otišla na hodočašće ne samo često, nego se i godinama ranije pitala, što je to u čovjeku što se naziva „dušom„. To-liko više su bila prisutna pitanja i zbog toga jer sam često osjećala, da me nešto unutar sebe same boli.

Nisam znala gdje se to nalazi, u kojem dijelu moga tijela, ali znam da me je ponekad tako jako boljelo, da sam mislila da ću umrijeti, iako nisam znala što to znači umrijeti. Nije to bilo niti u mojim grudima niti u mojoj glavi. Makar, u godinama kada sam odrastala, nije baš bilo mnogo organa u mom tijelu koji su me ponekad zaboljeli, da bih tu bol Duše povezivala sa fizičkim tijelom.

Zato nisam iz vlastitog iskustva poznavala simptome kakva je zapravo bol, kada te neki organ boli. Možda je za mene pojam Duše i pojam boli imao isto značenje. Ono što je najviše boljelo, nisam mogla pokazati prstom, kao, što sam mogla pokazati ako me zub bolio.

Ponekad sam čula starije osobe da su rekle da ih Duša boli, da pate u Duši. Pitala sam ih kako to izgleda kada te boli Duša? Gdje se nalazi Duša i zašto te boli Duša? Prije nego su mi bilo što odgovorili, iznenađeno su me i začuđeno pogledali, što je značilo: kakvo je to čudno pitanje? I moja pitanja vezana za Dušu su bila iz one grupe pitanja, koja su ponekad ljude u mojoj okolini više živcirala, nego zabavljala.